

# O B S A H.

	Strana
Řeč a slovo . . . . .	5 ✓
Pravopis . . . . .	11 ✓ +
 TVAROSLOVI.	
I. Člen.	
A. Člen určitý . . . . .	17 ✓
B. Člen neurčitý . . . . .	17 ✓
C. Která jména obecná se kladou bez členu? Skloňování členu . . . . .	18 +
 II. Skloňování jmen podstatných.	
A. Silné sklonění . . . . .	19 ✓
B. Slabé sklonění . . . . .	23 ✓
C. Smíšené sklonění . . . . .	23 ✓
Přehled sklonění . . . . .	25 ✓ 18/19
Dodatky ke skloňování.	
I. Dvojí tvar téhož slova . . . . .	26
II. Dvojí rod téhož slova při stejném významu . . . . .	27
III. Stejně znění slov, týž rod, ale různý význam, různé sklonění	27
IV. Stejně znění, ale různost rodu, významu i sklonění . . . . .	27
V. Podstatná jména složená . . . . .	27
VI. O skloňování vlastních jmen osob . . . . .	28
VII. Vlastní jména zeměpisná . . . . .	29
VIII. O skloňování jmen cizích . . . . .	30
 III. Přídavné jméno.	
Skloňování přídavného jména . . . . .	31
1. Se členem určitým; sklonění slabé . . . . .	32
2. Bez členu; sklonění silné . . . . .	32
3. Se členem neurčitým; sklonění smíšené . . . . .	33
Přídavné jméno po zájmenech přisvojovacích a neurčitém zájmenu člen . . . . .	33
Dodatky ke sklonění přídavných jmen.	
I. Několik přídavných jmen jakožto společný přivlastek pod- statného jména . . . . .	34
II. Přídavné jméno v plurále po neurčitých číslovkách . . . . .	34
III. Přídavná jména zpodstatnělá . . . . .	35
IV. Přídavné jméno neskláněné . . . . .	35
Stupňování přídavných jmen . . . . .	36

## IV. Skloňování zájmen.

	Strana
A. Zájmena, která se sklonějí jako člen . . . . .	38
B. Zájmena, která mají své zvláštní sklonění . . . . .	39
a) Zájmena osobní.	
b) Wer, was tázací i vztazné.	
c) Vztazná zájmena der a welcher.	
d) Ukazovací zájmeno der, die, das nespojené neboli samostatné.	
e) Jemand, niemand, jedermann.	
C. Zájmena, která se sklonějí jako adjektiva . . . . .	40
D. Zájmena nesklonná . . . . .	41
E. Kterak se nahrazuje v němčině české zájmeno zvratne . . . . .	42

## V. Číslovky.

A. Určité . . . . .	42
B. Číslovky neurčité . . . . .	45

## VI. Časování sloves.

*Sein, haben, werden* a činný rod sloves slabých i silných.

I. Oznamovací způsob . . . . .	46	
A. Slovesa pomocná <i>sein</i> , <i>haben</i> , <i>werden</i> . . . . .	46	
B. Významová slovesa slabá i silná . . . . .	48	
II. Rozkazovací způsob . . . . .	51	
III. Spojovací způsob . . . . .	52	
a) nejistotný . . . . .	52	
b) Spojovací zp. času souminulého a předminulého . . . . .	53	
IV. Příčestí . . . . .	55	
V. Infinitiv . . . . .	55	
Rod trpný . . . . .	55	
 Rozdílení sloves silných . . . . .		55
Zbytky zanikajícího silného časování . . . . .	62	
Nepravidelné časování . . . . .	63	
I. Slabá slovesa s dvojím kmenem . . . . .	63	
II. Praeterito-presentia . . . . .	63	
III. Sloveso tun . . . . .	64	
O významu pomocných sloves způsobu . . . . .	64	
Která slovesa mají pomocné <i>haben</i> , která <i>sein</i> . . . . .	65	
O slovesech přičinných . . . . .	66	
Slovesa složená s přízvučnými předponami . . . . .	67	
<b>VII. Příslovce</b> . . . . .	69	
<b>VIII. Předložky</b> . . . . .	71	
<b>IX. Spojky</b> . . . . .	73	

## TVOŘENI A ROZKLAD SLOV.

	Strana
Příklady odvozování . . . . .	74
A. Odvozování jmen podstatných . . . . .	75
B. Odvozování jmen přídavných . . . . .	76
C. Odvozování sloves . . . . .	77
Příklady slov složených . . . . .	78
Změny hlásek při tvoření slov . . . . .	79

---

## S K L A D B A.

### Věta jednoduchá.

O hlavních členech věty . . . . .	82
Jakými slovy může být vyjádřen podmět . . . . .	82
Kdy podmět nebývá vyjádřen . . . . .	82
Neosobní zájmeno es podmětem . . . . .	83
Jakými slovy může být vyjádřen přísudek . . . . .	83
Jaká slova mohou být přísudkem doplňovacím . . . . .	83
Shoda přísudku s podmětem . . . . .	84
Věta kusá neboli výpustková . . . . .	85
O přidružených neboli vedlejších členech věty . . . . .	85
Přívlastek . . . . .	86
a) Přívlastek souřadný . . . . .	86
b) Přívlastek podřadný . . . . .	86
Předmět. (Přehled frazi s předmětem) . . . . .	87
I. Pády prosté . . . . .	87
A. Předmět v genitivě . . . . .	87
B. Předmět v dativě . . . . .	88
C. Předmět v akkusativě . . . . .	89
Dvojí akkusativ . . . . .	90
Akkusativ osoby, genitiv věci . . . . .	91
II. Předložkový pád předmětu . . . . .	91
Příslovečné určení . . . . .	92
I. Předložkové pády příslovečného určení . . . . .	92
1. Příslovečné určení místa . . . . .	92
2. Příslovečné určení času . . . . .	93
3. Příslovečné určení způsobu . . . . .	94
4. Příslovečné určení příčinnosti . . . . .	94
II. Prosté pády příslovečného určení . . . . .	95
Pořad slov ve větě jednoduché . . . . .	96
I. Věta označovací . . . . .	96
1. Pořad přímý . . . . .	96
2. Pořad nepřímý neboli důrazový . . . . .	97
II. Pořad slov v přímé větě tázaci . . . . .	97
III. Pořad slov ve větě rozkazu nebo přání . . . . .	98
IV. Pořad slov ve větě záporné . . . . .	98

**Souvěti.**

	Strana
<b>A. Souvěti souřadné . . . . .</b>	<b>99</b>
1. Souvěti se spojkou slučovací . . . . .	100
2. Souvěti se spojkou odporovací . . . . .	101
3. Souvěti se spojkou příčinnou . . . . .	101
<b>B. Souvěti podřadné . . . . .</b>	<b>102</b>
Pořad slov ve hlavní větě souvěti podřadného . . . . .	102
Koliké jsou věty podřízené . . . . .	103
<b>Vazba vět podřízených.</b>	
I. Věty podmětné . . . . .	104
II. Věty přísudkové . . . . .	105
III. Věty přivlastkové . . . . .	105
IV. Věty přislovečné . . . . .	105
<b>Odchylky v pořadu slov věty podřízené . . . . .</b>	<b>110</b>
<b>Zkrácené věty podřízené . . . . .</b>	<b>112</b>
I. Zkracování infinitivem . . . . .	112
II. Zkracování příčestím . . . . .	113
<b>Věty stažené . . . . .</b>	<b>115</b>
<b>O významu způsobů a časů slovesních . . . . .</b>	<b>117</b>
I. Rozdíl mezi indikativem a konjunktivem . . . . .	117
II. O jednotlivých časech indikativu . . . . .	117
III. O jednotlivých časech konjunktivu . . . . .	120
IV. Rozkazovací způsob . . . . .	122
V. Neurčitý způsob . . . . .	123
<b>Tvary slovesné v řeči nepřímé . . . . .</b>	<b>124</b>
<b>Německé názvy mluvnické . . . . .</b>	<b>127</b>

---



---



---